

Слово на Великотърновски митрополит Григорий по случай именния ден на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит

Ваши Високопреосвещения и Преосвещения,

Досточтимите отци,

Възлюбени в Господа братя и сестри,

Денят, в който чествуваме паметта на преподобни Максим Изповедник и Христовия мъченик Неофит, заема специално място в празничния календар на светата ни Църква. Особената важност на този празник у нас се определя от обстоятелството, че десетилетия наред днешният светъл ден се отбелязва от Православната ни църква и като имен ден на Българския патриарх: на блаженопочившия наш патриарх Максим, който в монашество беше приел името и небесното застъпничество на великия Изповедник на православната вяра – преподобния Максим, а след него – на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит. Така двадесет и първият ден на януари е за всички нас двоен празник: ден за прослава на двама от най-дивните Божии угодници и едновременно с това за молитвени

благопожелания към този, който предстои пред Бога за всички нас, измолвайки от Небесата благодат и мир за светата ни Църква и цялото ни отечество.

Такова е, в най-дълбоката си същност, служението на църковните предстоятели, и ние чувстваме и виждаме тяхната отеческа грижа за повереното им от Бога паство. Такъв е и Светейшият наш патриарх и Софийски митрополит Неофит, който и днес отбелязва празника на своя небесен покровител – светия мъченик Неофит, изпросвайки неговото ходатайство пред Всеподателя не само за себе си, но и за цялата наша света Православна църква и лично за всекиго от нас. Ето защо и нашият отговор на тази отеческа грижа на Светейшия ни патриарх може да бъде единствено да му отвърщаме със същата любов, с която и той ни обгръща в молитвите си и в цялото свое служение като наш първосветител.

Днес Негово Светейшество преминава през изпитанието на болестта – изпитание, което той понася със смирение и благодарност към Бога, с висок дух и със съзнанието, че всяко трудност, през което човекът преминава, му се дава за негово добро, за очистване на плътта, просветляване на духа и наследяване на Царството небесно. В това изпитание всички ние, клир и миряни на светата ни Църква, сме призвани да бъдем заедно с нашия патриарх, да споделим както радостта му, в деня на неговия небесен покровител, така и страданието му, и да молим Всемиловития наш Бог да го укрепва и вдигне от болестта, за да продължи той своето патриаршеско служение сред поверения му Божи виноград.

Нека в този празничен ден да усилим нашата лична и съборна молитва за Негово Светейшество, да отправим към Всеподателя Бога, чрез Неговия дивен угодник, мъченик Неофит, нашите просби и моления за здравето на Светейшия ни патриарх, защото, като християни, добре знаем силата на молитвата и че „... молитвата, произлизаща от вярата, ще изцери болния, и Господ ще го дигне“ (Иак. 5:15). И защото, отново като християни, помним апостолския призив да бъдем „радостни в надеждата; в скръбта... търпеливи, в молитвата – постоянни“ (Рим. 12:12). Ето защо нека днес, с едни уста и едно сърце, да се помолим още веднъж за Светейшия наш патриарх Неофит, да въздигнем молитвите си към Небесата и да изпросим от Всемиловития Бог да го укрепи и да му дарува здраве и сили, за да продължи патриаршеското си служение в светата ни Църква, предстоейки пред Бога за всички нас.

По молитвите на Всесветата Божия майка, на преподобни Максим

Изповедник и свети мъченик Неофит и на всички Свои дивни угодници
Господ Бог да милва и спасява всички нас!

Честит и благословен празник!

† Великотърновски митрополит ГРИГОРИЙ

bg-patriarshia.bg